

have gennemført, kan øve saa stor Indflydelse, viser allerede tilstrækkeligt, hvad det betyder. De have gennemført en Ordning, hvor et lille konservativt Mindretal i et Amt paa en Syvendedel af Vælgerne med den største Lethed kan blive Flertal i Amsraadet. En Syvendedel af konservative Vælgere kan beherske Amsraadet! Det er det Grundlag, De have skabt. Nu ved jeg vel, at de Herrer ikke ønske at blive regnede til den konservative Blok; men selv om de Herrer skulde komme paa bedre Tanker og vende tilbage til gamle Venstredage, have de skabt Betingelse for, at en lille Klat her i Landet, et lille Parti af Højremænd, af konservative Vælgere, en Syvendedel i Amsraadskredsen, kan blive Flertal i Amsraadet. Hvis der, hvad jeg antager vil være almindeligt, er ca. 30,000 Vælgere i en Amsraadskreds — 500 i hver Kommune, 60 Kommuner i alt, giver 30,000 Vælgere —, og hvis der blot er en Syvendedel af dem fordelt ligeligt i 25 Kommuner, saaledes at der bliver valgt 25 Højremænd af de 120 Valgmænd, ville de 60 højstbeskattede — og jeg har de Herrer eget Ord for, at den privilegerede Valgret, de højstbeskattede Vælgere, altid holder sammen med Højre, dog kan der naturligvis være en enkelt Undtagelse, men det er sjældent — sammen med disse 25 Højremænd af de 120 Valgmænd, der ere valgte af et lille Mindretal af Vælgere i Kommunen, kunne vælge Halvdelen af Amsraadsmedlemmerne, og naar den kongevalgte Formand, der som Regel altid er paa den konservative Side, kommer til, vil det altsaa sige, at de konservative ere i Flertal i Amsraadet. Der er sikkert ikke et Menneske, der i dette Øjeblik nærer Tvivl om, at Landets Amsraad i Virkeligheden ere konservative over det hele. Men naar man saa erindrer de mangfoldige Omraader, hvor Amsraadene kunne gøre deres Indflydelse gældende overfor de sognekommunale Raad, synes det mig, at man med fuld Føje kan sige, at de Herrer ved denne Forholdsregel, Bibeholdelsen af den privilegerede Valgret, samtidig med, at man har gennemført Forholdstalsvalgmaaden i tre Trappetrin, og jeg havde nær sagt den mest ondartede Valgmaade i de to øverste Trappetrin, have skabt Basis for konservative Interesser her i Landet, saaledes at disse med den allerstørste Lethed, naar de udgøre en Syvendedel af Vælgerne, 14—15 pCt., kunne blive Flertal i Amsraadene.

Vi ønske denne mørke Plet fjernet sammen med Opholdsbestemmelsen, som vi

ogsaa anse for en af de mørke Pletter i den gældende Lov. Vi stille vort Forslag derom til de Herrer Overvejelse, vi bede dem, hos hvem den gamle Kærlighed til den almindelige Valgret endnu er til Stede, hjælpe os i Arbejdet, saaledes at denne Sag ikke skal begraves i et Udvalg saaledes som i Fjor, men at den maa blive fremmet i Udvalget, saa at vi dog kunne komme et Skridt frem i det Arbejde, vi her tilsigte. Vi ønske — det tør jeg sige for alles Vedkommende i det Parti, jeg har den Ære at tilhøre — ligesom hidtil at bygge paa den almindelige Valgrets Grund, vi ønske at være med i Arbejdet for at fremme den, for at afskaffe den privilegerede Valgret alle Vegne, hvor den findes, saavel paa det politiske som paa det kommunale Omraade. Vi ønske, at den almindelige Valgret intetsteds skal være under Formynderskab af den privilegerede Valgret, fordi vi ikke erkende, at de, der have Penge og Hartkorn, ere bedre Mennesker end alle andre. Vi bede dem, der ere enige med os i vor Hovedbetragtning, om at støtte os i vort Arbejde for det Forslag, der her ligger paa Tingets Bord.

Indenrigsministeren (*Jensen-Sønderup*): Jeg finder ikke Anledning til at følge det ærede Medlem (Poul Christensen) paa de Veje, der gik ud paa at finde tilbage til den Debat, der i sin Tid blev ført her om den almindelige kommunale Valgret. For øvrigt synes jeg, at det ærede Medlems og hans Partis Stilling ikke den Gang var af den Art, at der var saa megen Anledning for det ærede Medlem til at søge at faa os ind paa en Genoptagelse af den Debat. Men jeg skal, som sagt, ikke lade mig friste ind derpaa.

Jeg har allerede i Fjor overfor et Forslag af samme Ordlyd som det foreliggende forklaret mit Partis og min Stilling til de 3 Hovedpunkter: Opholdsbestemmelsen, den privilegerede Valgret til Amsraadene og Amsraadenes Ret til selv at vælge deres Formand. Vor Stilling var da for det første, at vi mente, der for det sidste Punkts Vedkommende vilde være adskillige praktiske Vanskeligheder for at imødekomme Lovforslaget, Vanskeligheder, der vistnok ere af den Art, at man rundt om i Amtene og Kommunerne maaske vil bede sig fritaget for en saadan Ordning. Men jeg kunde i Fjor sige, at da Ordføreren (Keiser-Nielsen) ikke havde omtalt denne Sag, var der heller ikke for mig Grund til at komme dybt ind derpaa, og jeg kan erklære nøjagtigt det samme i Aar, hvor Ordføreren heller ikke har fundet Anledning til at om-